

oneringstidspunktet. Til tilsagnet er ofte knyttet en regulering efter pensioneringstidspunktet. En fordeling af reserverne efter reglen i stk. 1, nr. 1, blandt de medlemmer, for hvem pensionsudbetalingerne endnu ikke er påbegyndt, kunne føre til, at yngre medlemmer ikke fik tildelt et afgiftsfrit beløb, selv om de har foretaget en opsparing inden udgangen af 1982. Dette skyldes, at tilsagnet ikke er direkte knyttet til indbetalingerne for det enkelte medlem.

For at sikre, at der også i de nævnte tilfælde kan ske afgiftsfritagelse for afkastet af opsparing for 1. januar 1983, er det foreslået, at tilsagnskasserne skal fordele reserverne efter nærmere angivne metoder.

Pensionskassen kan således gå ud fra værdien af det tilsagn, det enkelte medlem har fået, dvs. nutidsværdien af det pågældende medlems pension, idet man regner ud fra den pension, den pågældende vil have ret til med sin nuværende løn, ganget med forholdet mellem det antal år, den pågældende har været medlem af pensionskassen ved udgangen af 1982, og det antal år, den pågældende vil have været medlem af pensionskassen, når pensionsudbetalingerne normalt påbegyndes.

Pensionskassen kan i stedet vælge en metode, hvor der tages udgangspunkt i værdien af det enkelte medlems beregnede pensionstilsagn ÷ værdien af fremtidige ordinære bidrag (den prospektive reserve). Da den prospektive reserve for yngre medlemmer kan være negativ, kan det afgiftsfrie beløb dog ikke være mindre end værdien af indbetalte ordinære bidrag ÷ risikopræmie (den retrospektive reserve).

Den særlige skematiske friholdelsesordning i stk. 5 for Den sociale Pensionsfond skal ses på baggrund af, at den ikke har forsikringsmæssige reserver, og ud fra hensynet til at stille pensionsfonden afgiftsmæssigt lige med de øvrige afgiftspligtige. Nedsættelsen af formuen ved udgangen af 1982 med 4 pct. årligt af det oprindelige beløb skønnes at svare til forløbet af udbetalingerne til de sikrede i forsikringsselskaber.

Efter bestemmelsen i stk. 6 skal der ved opgørelsen af reserverne efter stk. 1 tages hensyn til, at der efter 1. januar 1983 kan ske regulering af reserverne ved udgangen af 1982.

ATP opgor ikke reserverne individuelt, men alene fordelt på årgang, kon og egen-/ægtefællepension. Den del af reserverne, der indgår i beregningen af friholdelsesandelen, skal derfor efter stk. 7 opgøres på dette grundlag.

For så vidt angår opsparingsordningerne i pengeinstitutter, er den del af afkastet fritaget for af-

gift, der svarer til forholdet mellem værdien af indestændet den 31. december 1982 og værdien af indestændet ved udgangen af det enkelte afgiftsår, jfr. stk. 8.

For kontante ordninger svarer værdien til indestændet den pågældende dag med tillæg af de renter, der er påløbet indtil opgørelsestidspunktet. For værdipapirdepoter opgøres værdien den 31. december 1982 efter § 25 på grundlag af de gennemsnitlige anskaffelseskurser for tilsvarende værdipapirer i visse af de afgiftspligtige institutioner. Pantebreve opgøres som i lov om en midlertidig formueafgift til kurs 85.

Værdien af værdipapirer ved udgangen af afgiftsåret opgøres til den matematisk opskrevne anskaffelsesværdi for obligationer og pantebreve samt borskursværdierne af indeksobligationer, aktier og investeringsforeningscertifikater.

Afgiftsfritagelsen vedrørende den for den 31. december 1982 foretagne opsparing opretholdes efter stk. 9 i de tilfælde, hvor en forsikrings- eller pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 41 overføres til en anden ordning. Afgiftsfritagelsen opretholdes ligeledes ved overførsel af forsikrings- eller pensionsporteføljer mellem institutioner.

Til § 9

Såfremt afgiftsgrundlaget bliver negativt, kan det negative beløb fradrages i afgiftsgrundlaget for de nærmest følgende fem afgiftsår, idet fradraget skal udnyttes så hurtigt, det er muligt.

Til § 10

Denne bestemmelse indeholder de nærmere regler om fastsættelse af afgiftssatsen. Denne sats fastsættes årligt på grundlag af forhold, der ligger forud for afgiftsåret, således at afgiftssatsen er fastlagt før afgiftsårets begyndelse.

Stk. 2 beskriver formelen for beregningen af afgiftssatsen. Denne formel kan gengives således:

$$t = \frac{r \div 1,035 \times p \div 3,5}{r} \times 0,99 \times 100$$

- t = afgiftssatsen
 r = afkastprocenten (et udtryk for institutionernes gennemsnitlige afkast)
 p = prisstigningsprocenten
 3,5 = den afgiftsfrie realrente
 0,99 = skematisk reduktionsfaktor